

overvejes således allerede i småsagsudvalget, som Justitsministeriet nedsatte i 1994.

Udvalget overvejer også, hvordan der kan indføres en hurtigere og billigere og enklere behandling af små civile sager ved domstolene, og når udvalgets betænkning foreligger, og det bliver formentlig inden sommerferien, skal Retsplejerådet have lejlighed til at kommentere forslaget.

Det vil derfor forhåbentlig være muligt for mig i den kommende folketingssamling at fremsætte et lovforslag både om en forenklet inkasoprocédure og om en enklere proces for små sager.

I øvrigt regner jeg med i nær fremtid at nedsætte et udvalg, der skal se på en generel reform af den civile retspleje med henblik på at sikre en tidssvarende procesordning. Domstolene skal være indrettet således, at de imødekommer brugerens behov.

Det foreslås endvidere i beslutningsforslaget, at der indføres mulighed for at foretage lønindeholdelse for private krav.

Retsplejerådet har behandlet dette spørgsmål i betænkningen fra 1992, hvori rådet beskriver flere modeller for, hvordan private kreditorer kan få adgang til at foretage lønindeholdelse.

Men efter min og regeringens opfattelse er det ikke aktuelt at indføre lønindeholdelse for private krav, og Retsplejerådet har også fremhævet en række hensyn, der taler imod en ordning med lønindeholdelse for private krav. Blandt andet peges der på, at lønindeholdelse i sagens natur kun kan anvendes over for lønmodtagere og andre med lignende indtægter, men derimod ikke over for erhvervsdrivende.

Det vil også kunne medføre, at erhvervslivet bliver mindre kritisk med hensyn til at låne penge ud eller sælge på kredit, og at forbrugere derved kommer til at stifte gæld i videre omfang end i dag, hvis erhvervslivet blot kan kræve lønindeholdelse over for debitor.

Der er også forskel på private og offentlige kreditorer, idet det offentlige typisk kun har ringe indflydelse på, hvem det har penge til gode hos, hvorimod en forretningsdrivende kan lade være med at give kredit, hvis han eller hun er bange for ikke at få pengene hjem igen.

Den forskel taler for, at der på visse punkter gælder forskellige regler for offentlige og private kreditorers tvangsinddrivelse af gæld, for eksempel når det gælder lønindeholdelse, og jeg mener derfor ikke, at forslaget på dette punkt er et godt forslag, og det er måske heller ikke helt

gennemtænkt fra Enhedslistens side, hvem det er, der for alvor kan blive udsat for en ny form for lønindeholdelse for private krav.

Det tredje element i beslutningsforslaget går ud på, at al tvangsinddrivelse og lønindeholdelse, også af offentlige krav, samles hos fogedretterne.

Regeringen kan ikke støtte det forslag.

I dag er det som bekendt sådan, at offentlige krav i vidt omfang inddrives af de kommunale pantefogeder eller af told- og skatteregionerne, og lønindeholdelse foretages i de fleste tilfælde enten af Hypotekbanken eller af kommunerne. Men ifølge forslagsstillerne er det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at administrative myndigheder er tillagt sådanne magtmidler, at de kan foretage udlæg i borgernes formue og foretage lønindeholdelse.

Det synspunkt er jeg ikke enig i. Også på det område er der en forskel mellem private og offentlige tilgodehavender, som gør en forskelsbehandling berettiget, idet der normalt ikke er tvivl om eksistensen og størrelsen af et offentligt krav. Desuden er det altid muligt at klage over myndighedernes afgørelser enten til fogedretten eller til en overordnet administrativ myndighed og eventuelt til Ombudsmanden, og også sagsbehandlingen kan der klages over til disse myndigheder.

En samling af al tvangsinddrivelse hos fogedretterne – som samtidig som noget nyt vil skulle til at behandle sager om lønindeholdelse – vil i øvrigt have meget store konsekvenser for domstolens arbejdsformer og ressourceforbrug.

Folketinget har i øvrigt så sent som i december måned med bredt flertal vedtaget en lov om et fælles lønindeholdelsesregister, som skal sikre en koordination af de forskellige administrative myndigheders lønindeholdelser, og som altså bygger på den nuværende opgavefordeling. Det lovforslag stemte Enhedslisten i øvrigt også for.

Det sidste element i forslaget går ud på, at der skal gennemføres et samlet regelsæt for lønindeholdelse, som er fælles for alle slags krav. Regelsættet skal efter forslaget blandt andet indeholde retningslinjer for beregning af skyldneres betalingssevne.

Men også efter de gældende regler skal skyldnere efter lønindeholdelse have tilstrækkeligt med penge til at betale rimelige faste udgifter og mad og tøj til sig selv og deres familie, og afgørelsen af, hvor stor en procentdel af lønnen der skal indeholdes, træffes ud fra en samlet